

ПРЕС КЛИПИНГ

11. март 2019.

НАСЛОВИ

Немци много мање плаћају страним држављанима, за исте послове(стр.3)

Раднички савет „Фолксвагена” против новог погона у источној Европи(стр.4)

Михајловић: Не дискриминишите жене само зато што су мајке(стр.4)

Део синдиката у јавном сектору под финансијском контролом послодавца - државе(стр.5)

Немци много мање плаћају страним држављанима, за исте послове

Новости онлине

Иако имају исте квалификацију и раде исти посао, странци у Немачкој по правилу имају мању плату од Немаца.

Иако имају исте квалификацију и раде исти посао, странци у Немачкој по правилу имају мању плату од Немаца.

И то важи за сва занимања. Разлика просечне плате износи чак 22 процента.

Према анализи немачке Савезне агенције за рад, о којој пишу берлинске дневне новине "Велт", просечна бруто плата у Немачкој за особе које раде пуно радно време и плаћају све социјалне доприносе, крајем 2017. износила је 3.209 евра месечно. Бруто плата је плата пре одбијања социјалних доприноса и пореза.

Запослени који имају немачко држављанство зарађивали су просечно 3.294 евра, док су странци просечно зарађивали 2.463 евра. Разлика је, дакле, 22 одсто. Али, и између странаца постоје разлике. Најлошије су плаћени запослени из земаља из којих последњих година долази највише потражилаца азила (Сирија, Авганистан, Ирак, Нигерија, Еритреја, Иран, Пакистан и Сомалија). Они просечно зарађују 1.839 евра месечно бруто. И те разлике важе за све нивое занимања – помоћне раднике, квалификоване раднике, специјалисте и стручњаке.

Према анализи Савезне агенције за рад, и странци који имају исте квалификације и раде исти посао зарађују делимично знатно мање. Као помоћни радници Немци зарађују просечно 2.313 евра бруто, странци као помоћни радници зарађују просечно 1.918 евра бруто, док странци из осам земаља из којих долази највише потражилаца азила као помоћни радници зарађују просечно 1.647 евра бруто.

Сличан јаз се види и код стручњака (академски образованих и других високо квалификованих особа): Немци зарађују просечно мјесечно 5.333 евра бруто, странци 4.960 евра бруто, а странци из осам земаља с највећим бројем потражилаца азила 4.394 евра бруто. Разлике се уочавају и кад Немци и странци с истом квалификацијом обављају исти посао.

Најмања разлика између Немаца и странаца је на пословима који су ионако најлошије плаћени. Код чистача и чистачица Немци рецимо зарађују 1.765 евра бруто, странци 1.761 евро бруто, а странци из осам земаља с највећим бројем потражилаца азила 1.655 евра бруто.

Анализа Савезне агенције за рад показује такође да у Немачкој не недостаје радне снаге генерално. Јер, у прошлој години је било просечно 796.000 непопуњених радних места, док је незапослених било просечно 2.300.000, дакле три пута више. Притом су као незапослене вођене само оне особе које су одмах могле да преузму посао, дакле нису биле болесне или на некој преквалификацији. Укупно је посао у 2018. у Немачкој тражило просечно 4.400.000 особа.

Раднички савет „Фолксвагена” против новог погона у источној Европи

Берлин - Раднички савет Фолксвагена изјаснио се против новог погона у источној Европи. Фолксваген тренутно планира изградњу новог производног погона источној Европи, за који се бори више земаља.

Према писању немачког дневника „Билд ам Зонтаг”, Раднички савет ће на седници Надзорног одбора на пролеће гласати против овог пројекта. Раднички савет сматра да не постоји потреба за инвестицијом од више од милијарду евра.

То тело, које заступа запослене у компанији, мишљења је да постојећи производни погони у Европи нису у потпуности искоришћени. Према „Билду”, који се позива на интерне документе, Фолксваген анализира 10 локација у Румунији, Србији, Бугарској и Турској за изградњу новог погона.

План је да се отвори нови погон у којем би од 2022. требало да крене производња. Према ранијим наводима, тај нови погон требало би да производи 350.000 возила годишње.

Председник Србије Александар Вучић у више наврата поменуо је могућност доласка великог инвеститора у Србију, чије улагање би било више од милијарду евра, а медији су наводили да се ради о Фолксвагену.

У обраћању грађанима у Великој Плани, Вучић је казао да су шансе да тај велики инвеститор дође у Србију тренутно 50:50, преноси Танјуг.

Михајловић: Не дискриминишите жене само зато што су мајке

Потпредседница Владе Србије и председница Координационог тела за родну равноправност Зорана Михајловић, осудила је данас поступак којим се над професорком Факултета организационих наука Весном Тодорчевић врши дискриминација само зато што се остварила као мајка.

Михајловић је навела да је недопустиво да ова жена није унапређена, уколико је истина да је разлог за то то што је на породилском одсуству.

„Неприхватљиво је да било која запослена жена сноси санкције и нема могућност да напредује у каријери само зато што се остварила у улози мајке. Њено законско право је да искористи породилско одсуство и брине о детету, а једини аргумент за професионално напредовање треба да буду академска достигнућа и остварени учинак“, навела је она.

Михајловић, која је и сама универзитетска професорка, истакла је да је женама у научној заједници теже да напредују јер није лако ускладити професионалне и обавезе у домаћинству, јер оне и даље двоструко више времена проводе у обављању неплаћених кућних послова, те да је недопустиво жене додатно кажњавати због тога.

Део синдиката у јавном сектору под финансијском контролом послодавца - државе

Каква је улога синдиката у Србији? У великом делу приватног сектора синдикати су готово неприметни. У државном сектору, другачија слика. Међутим, како они обављају своју функцију, ако се узме у обзир да део њих новац за своје активности добија од послодавца?

Држава држи синдикате дела јавних предузећа и установа под контролом. Бар оном финансијском. Посебним колективним уговорима које је Влада потписала са ЕПС-ом и чије је важење сада продужено до 2021. године, предвиђена је финансијска накнада за синдикалне руководиоце.

Наиме, у Члану 90. Посебног колективног уговора за ЕПС стоји:

"Послодавац је дужан да уз исплату месечне зараде запосленима, уплаћује средства за рад Синдиката, и то: у висини од 0,35% износа средстава исплаћених на име зарада запослених, чланова синдикалних организација, у висини од 0,1% износа средстава исплаћених на име зарада запослених, чланова Синдиката, за рад централе Синдиката радника ЕПС-а."

А колико је то новца? Председница Синдиката правосуђа Слађанка Милошевић за Н1 каже да је нашла податак да је реч о девет милиона евра на годишњем нивоу.

"Признацете да је то велики луксуз", додаје Милошевић.

Каже да је Влада Србије практично измислила нова радна места председника или представника синдиката, што, наводе, није ни по закону, ни по Уставу, али ни по синдикалним правилима.

Ипак, суштински проблем је што држава на тај начин може да држи део синдиката под контролом.

"Ја сматрам да је то брука за синдикате пре свега, зато што су они потписивањем таквих колективних уговора, где послодавац њих плаћа, погазили основна синдикална начела, а то је да је то интересна организација у коју се удружују запослени ради заштите својих интереса и организација која би требало да буде независна и од политике, послодавца, удружења послодавца, државе и свих, јер само тако она може да заступа интересе запослених", истиче Милошевић.

Сличне колективне уговоре имају и друга јавна предузећа и установе, као што су здравствени центри, део образовних установа, јавна и комунална предузећа града Београда, Србијагас...

То је дискриминација осталих синдиката, каже председник Уједињених гранских синдиката (УГС) "Независност" Зоран Стојиљковић.

"Привилеговање синдикалних организација одговарајућих, давање милионских цифара у еврима за спортске игре, рад синдиката, плаћање трошкова комуникације синдикалним представницима, ово где се посебно привилегује један број синдиката у јавним предузећима, јесте велики проблем. Функција не може доносити додатне привилегије", упозорава он.

Стојиљковић додаје да би Законом о раду и колективним уговорима требало да буде прецизирана накнада за рад синдиката, али у радним сатима, а не новцу. Постоји само један изузетак, каже он.

"Ви имате често у пракси ситуацију да оцењујете групу и њене резултате, да не можете да обезбедите синдикалном поверенику тај број сати за синдикалну активност, да он мора да

задовољи радне нормативе, и онда имате ситуацију да се до 10 или 12 одсто највише увећа зарада за тај део где синдикалисти треба да се баве синдикалним послом који је од јавног значаја", објаснио је он.

Решење је једноставно, сматра Стојиљковић: "Укинути све те привилегије."

Додаје да постоји још један проблем, а то је оснивање великог броја синдиката пре свега у јавним предузећима и установама. Као пример наводи постојање чак 37 синдиката полиције. Стојковић сматра да, пошто немају синдикалну снагу, репрезентативност или велики значај, иза тога може да се крије само лични интерес оснивача.